

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 40Csp/38/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118202340
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kamila Nagyová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2118202340.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v konaní pred sudkyňou Mgr. Kamilou Nagyovou v právnej veci žalobcu: U. Č., E.. XX.XX.XXXX, bytom Z. I. XXXX/XX, G., zastúpený advokátom Mgr. Stanislavou Tichou, so sídlom Zakvášov 1519/55, Považská Bystrica, P. O. Box 86, Bratislava, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.637,74 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.637,74 Eur spolu s ročným 5 % úrokom z omeškania zo sumy 1.637,74 Eur od 10.04.2018 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobcom uplatneného úroku z omeškania súd žalobu z a m i e t a.

III. Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou súdu dňa 12.03.2016 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.637,74 Eur spolu s ročným 5 % úrokom z omeškania zo sumy 1.637,74 Eur od 10.01.2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania titulom bezdôvodného obohatenia. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný ako dlžník - spotrebiteľ, požiadal žalovaného ako veriteľa - dodávateľa, o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Žalovaný mu predložil na podpis formulár s názvom Žiadosť o poskytnutie úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len "žiadosť/zmluva"), ktorý vyplnil finančný agent žalovaného a žalobca ho dňa 11.4.2013 podpísal s niektorými nasledovnými podmienkami úveru: poskytnutá čiastka (úverový limit) 1 500,-Eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, mesačná splátka vrátane úrokov 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 Eur, predpokladaná RPMN za úver 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver 47,29 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 Eur. Žalovaný následne schválil žalobcovi revolvingový úver (bod 6. Žiadosti/Zmluvy) a podpísal žiadosť/zmluvu s niektorými nasledovnými podmienkami úveru: poskytnutá čiastka (úverový limit) 1.500,-Eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, mesačná splátka vrátane úrokov 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 Eur, RPMN za úver 69,53 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver vo výške 47,29 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 Eur, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,75 %. Súčasťou Žiadosti/zmluvy bol aj bod 8., ktorý obsahuje Dohodu o poskytnutí služby, na základe ktorého sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení podmienok "službu" spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch splátok úveru, pričom dlžník sa zaviazal zaplatiť za túto "službu" veriteľovi odplatu vo výške 215,75 Eur (podľa oznámenia o

schválení úveru 215,75 Eur), splatnú v deň uzavretia tejto dohody, pričom (bod 8.4.) zároveň obsahuje dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok dlžníka a veriteľa - pohľadávky na poskytnutie úveru a pohľadávky na zaplatenie poplatku za "službu". Obdobne bod 8 obsahuje Dohodu o poskytnutí služby aj vo vzťahu k revolvingovému úveru. Bod 7. Žiadosti/zmluvy obsahuje dohodu, že dlžník s veriteľom v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach o revolvingovom úvere na zadnej strane Žiadosti/zmluvy, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Žiadosti/zmluvy s tým, že sa s nimi oboznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať (obe strany). Je nepochybné, že uzatvorená úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle a podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle a podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu ich uzatvorenia „zákon o SÚ“). Zákon o SÚ v § 9 ods. 2 upravuje tzv. obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom každá takáto zmluva musí obsahovať tieto údaje. Z obsahu doloženého formulára úverovej zmluvy predloženej žalobcovi na podpis žalovaným je zrejmé, že vo vzťahu k obligatónym náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere, táto má aj nasledovné nedostatky:

v úverovej zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru; tento údaj musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru a podobne).

v úverovej zmluve absentuje výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko nie je v zmluve výslovne rozpísané, v akej časti zo sumy splátky je splátka istiny, v akej splátka úroku a v akej výške splátka prípadných poplatkov. V zmluve tiež absentuje údaj o splatnosti jednotlivých splátok, zahŕňajúc prvú a poslednú splátku.

v úverovej zmluve absentuje údaj o presnej výške úveru, ako povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe úverovej zmluvy sa žalovaný zaviazal, že poskytne žalobcovi úver vo výške 1.500,00 Eur (tak ako bola koncipovaná žiadosť (bod 5) a vyplnený bod 6 (odpoveď)). Žalovaný však skutočne vyplatil žalobcovi len sumu 1.284,25 Eur čo odôvodnil tým, že ku dňu poskytnutia úveru podľa úverovej zmluvy bol splatný poplatok za poskytnutie "služby" podľa bodu 8 žiadosti/zmluvy, vo výške 215,75 EUR, ktorý si žalovaný započítal oproti úveru žalobcu. Máme za to, že dohoda obsiahnutá v bode 8 žiadosti/zmluvy je neprijateľnou podmienkou (v zmysle § 53 ods. 1 Obč. zákonníka), nakoľko vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu reálne nie je dodané, resp. nemusí byť nikdy dodané a ktoré slúži v skutočnosti len záujmom žalovaného ako dodávateľa. Žalovaný formulovaním danej zmluvnej podmienky (dojednanie poplatku v bode 8 žiadosti/zmluvy) zneužil svoje postavenie v neprospech žalobcu. Žalovaný sa úpravou bodu 8 žiadosti/zmluvy snažil len navodiť situáciu, že bod 8 predstavuje službu v prospech žalobcu a že ide o skutočné plnenie, za ktoré mu prináleží odplata a zakrýva tým podstatu, že nikdy nemal záujem poskytnúť úver v dohodnutej výške, ale snažil sa nájsť zmluvne nedovolené prostriedky k tomu, aby mohol účtovať žalobcovi skryté poplatky za poskytnutie úveru. Rovnako tak aj dohodu, súhlas so započítaním, obsiahnutú v bode 10. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré boli prílohou žiadosti/zmluvy, možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko tá odporuje ratio legis inštitútu úveru tým, že žalovaný poskytuje žalobcovi nižší úver, ako bolo dojednané.

v žiadosti/zmluve je nesúlad ohľadne výšky RPMN, nakoľko údaj o výške RPMN úveru uvedený v bode 5 žiadosti/zmluvy (70,01 %), ktorá je návrhom na uzatvorenie zmluvy, nie je v súlade s údajom o výške RPMN úveru uvedený v akceptácii návrhu v bode 6 zmluvy/žiadosti (69,53 %). Vychádzajúc z podmienok uvedených v § 5 zákona o SÚ spotrebiteľských úveroch v spojení s § 44 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, je potrebné považovať ustanovenia úverovej zmluvy v časti RPMN za neplatné. Prijatie návrhu na uzavretie úverovej zmluvy žalobcom, urobené úkonmi žalovaného (vyplnením bodu 6 žiadosti o poskytnutie úveru, vyhotovením listu a odoslaním listu - oznámenia v zmysle bodu 2.2. zmluvných dojednaní) obsahoval zmenu v údajoch o výške RPMN. Takýto písomný prejav, ak sa zmenila výška RPMN, bolo potrebné považovať za nový návrh v časti, ktorá sa týkala tejto zmeny. Zo strany žalobcu však nebol urobený žiadny ďalší písomný úkon, z ktorého by nepochybne vyplývalo, že RPMN akceptoval. Z uvedeného vyplýva, že výška RPMN je iná v návrhu ako je v akceptácii. Z hľadiska zmluvného práva je irelevantné, či takáto zmena je pre spotrebiteľa výhodná alebo nevýhodná, podstatná je skutočnosť, že návrh nebol prijatý bezvýhradne. Je preto potrebné aplikovať § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka podľa ktorého, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Výška RPMN bola uvedená v bode 6 odchyľne ako v návrhu (žiadosti) o uzavretie úverovej zmluvy (bod 5) a preto neobstojí ani možná aplikácia druhej vety § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

nesprávny výpočet výšky RPMN a to ako v bode 5 (70,01 %) a tiež v bode 6 (69,53 % žiadosti/zmluvy), nakoľko žalovaný pri výpočte RPMN nevychádzal zo skutočnej výšky poskytnutých peňažných

prostriedkov, pretože len takúto sumu možno považovať za úver, pričom táto by výrazne prevyšovala RPMN uvedenú v bode 5 a v bode 6 a predstavuje v skutočnosti 92,98 %. Nesprávny výpočet RPMN vyplýva tiež z toho, že výška ročnej úrokovej sadzby (miery) úveru je vyššia, ako výška RPMN, pričom ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a poplatkov (§ 19 zákona o SÚ). Z toho je teda zrejmé, že výška RPMN nemôže byť nikdy nižšia ako výška úrokovej sadzby, v ideálnom prípade by sa hodnota RPMN mohla rovnať hodnote úrokovej miery, ale tento údaj o RPMN obsahuje aj možné iné poplatky okrem úrokov a preto je spravidla vyššia ako je len úroková miera v danej zmluve.

neprimeraná výška odplaty (úrokovej sadzby) za poskytnutie úveru, ktorá je 70,01 %, podstatne prevyšuje odplatu stanovenú v ustanovení § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení platnom v 1 čase uzavretia zmluvy, vychádzajúc zo skutočnosti, že vo všeobecnosti súdy za podstatné prevýšenie odplaty v zmysle uvedeného, považujú jej prevýšenie o viac ako 20 %. Podľa priemernej úrokovej štatistiky zverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska predstavovali úroky slovenských bánk z nových obchodov v roku 2013 pre spotrebiteľské úvery s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov 11,16 % p. a. Podľa § 11 ods. 1 zákona o SÚ sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, tiež ak, podľa písm. b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa); d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa; f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia; g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. Vzhľadom na nedostatky Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a aj absenciu niektorých náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sme opísali v ods. 6 tohto návrhu a v súlade s právnou úpravou uvedenou v ods. 7. tohto návrhu, ktorej zmyslom je ochrana záujmov spotrebiteľov, je úver poskytnutý žalovaným žalobcovi na základe tejto úverovej zmluvy bezúročný a bez poplatkov. Z príloh je zrejmé, že z vyplateného úveru vo výške 1.284,25 Eur, poskytnutého mu na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zaplatil za obdobie do 9.1.2018 sumu vo výške 2.921,99 Eur ako je zrejmé z dokladu vystaveného samotným žalovaným, ktorá je vyššia než bola suma poskytnutého úveru bez úrokov a poplatkov. Rozdiel predstavuje sumu 1.637,74 Eur. Dôvod vzniku bezdôvodného obohatenia v tomto prípade je najmä plnenie bez právneho dôvodu. Vzhľadom na to, že úver poskytnutý žalovaným žalobcovi pre nedostatky uvedené vyššie, je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, bol žalobca žalovanému povinný zaplatiť (vrátiť) len to, čo od neho skutočne dostal. Nakoľko žalobca zaplatil žalovanému viac netušiac, že tak pre bezúročnosť a bezpoplatnosť úveru nie je povinný urobiť, žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, nakoľko od neho prijal plnenia bez právneho dôvodu. Ďalším dôvodom vzniku bezdôvodného obohatenia je aj plnenie odplaty z neplatného právneho úkonu, ktorým je v tomto prípade dohoda o poskytnutí "služby" obsiahnutá v bode 8 žiadosti/zmluvy. Neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná ex tunc (od začiatku), čo znamená, že nemohla byť relevantným dôvodom plnenia. Žalobcovi nebola nikdy vyplatená suma úveru tak, ako bola dohodnutá, ale v nižšej výške po započítaní odplaty z dohody o poskytnutí "služby", ktorá bola ale neexistujúcou pohľadávkou žalovaného. Žalovaný sa teda mohol na úkor žalobcu neoprávnene obohatiť vo výške započítania, ak by sme za výšku úveru považovali sumu uvedenú v zmluve a nie skutočne vyplatenú. Žalobca si uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od dňa nasledujúceho po poslednej platbe, ktorú uhradil žalovanému, teda od 10.1.2018.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že tvrdenia žalobcu odporujú ustanoveniam upravujúcim vznik úverovej zmluvy. Návrh na uzavretie zmluvy, a rovnako prijatie návrhu na uzavretie zmluvy o úvere sa nachádzajú na tej istej listine. "Rozdiel" medzi uvedenými časťami je pritom iba v údají o RPMN. Samotný údaj RPMN sa však dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.), pričom táto skutočnosť vyplýva v prvom rade z právnej úpravy a tiež aj zo súdnej praxe. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov jestvujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje (viď príloha č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z.) patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia "vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere"), ale aj spôsobom jeho určenia (viď údaje, ktoré sú rozhodujúce pre určenie RPMN) vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z. z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s "predpokladanou RPMN" uvedenou v bode

5 každej zmluvy, potom by porušil zákon č. 129/2010 Z. z. Porušenie by vyplývalo práve z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne "navrhol" žalobca v oboch zmluvných vzťahoch, pretože v takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítanou podľa zákona č. 129/2010 Z. z. V tejto veci už rozhodol aj Krajský súd v Trenčíne v uznesení, sp. zn. 5Co/839/2016 zo dňa 29.06.2016: „Podľa názoru odvolacieho súdu uvedená skutočnosť neznamená, že navrhovateľ prijal návrh odporcu na uzatvorenie zmluvy so zmenami, čo by v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka znamenalo, že navrhovateľ odmietol návrh odporcu na uzatvorenie zmluvy, adresoval mu nový návrh, ktorý však potom nebol odporcom prijatý a preto medzi účastníkmi nedošlo k uzatvoreniu zmluvy. Hodnota RPMN úveru nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť. Takáto hodnota zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom matematického vzorca stanoveného v zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ak sa teda účastníci zmluvy o spotrebiteľskom úvere dojednali na výške úveru, termíne jeho splatnosti, výške, počte a splatnosti splátok úveru, úrokoch z úveru a ostatných nákladoch úveru, vykoná sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uvedie veriteľom do akceptácie návrhu dlžníka na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to bez ohradu na to, či samotný dlžník nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedol alebo nie.“ K absencii obligatórnych náležitostí uviedol, že zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle článku 13 sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ (článok 7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva Zmluva o RÚ je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o RÚ. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Je toho názoru, že doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené. Zmluva o revolvingovom úvere XXXXXXXXXXXX obsahuje určenie "termínu konečnej splatnosti" viacerými spôsobmi a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných doje $n \sim t$, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. K výške, počtu a termínom splátok istiny, úrokov a iných poplatkov má za to, že ak by zmluva mala obsahovať rozpísanie splátky, potom nevidíme žiadny zmysel práva spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku podľa § 9 ods. 5 zákona. Účelom právnej úpravy uvádzania splátky v spotrebiteľskej úverovej zmluve je to, aby bol spotrebiteľ informovaný o svojej povinnosti. Ak by zákonodarca sledoval, že zmluva má obsahovať rozpis splátky na časť istina, úrok a vo vzťahu ku každej zložke by bolo nutné uvádzať termín splatnosti či počet splátok, potom zákonná úprava práva spotrebiteľa vyžiadať si tzv. amortizačnú tabuľku by teda nemala žiadny význam (§ 9 ods. 5 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvných vzťahov medzi stranami sporu), keďže takáto amortizačná tabuľka by už bola súčasťou zmluvy. To znamená, že zákonodarca by zbytočne konštruoval právo spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku, ak by tá už musela byť uvedená v zmluve (pri výklade § 9 ods. 2 písm. k), aký zaujal žalobca). Pri zachovaní princípu racionality zákonodarcu je preto namieste tvrdiť, že zákonodarca neuvažoval nad tým, aby právo na amortizačnú tabuľku konštruoval duplicitne. Pri zavedení § 9 ods. 5 zjavne bolo sledované právo spotrebiteľa podľa článku 10 odstavec 2 písmeno i) smernice. Rozčleňovanie splátky je teda výklad založený na nesprávnom výklade zákona. Znenie zákona č. 129/2010 Z.z. síce je nepresným prevzatím smernice 2008/48/ES, to však súd nezabavuje povinnosti pri výklade vnútroštátnej normy prihliadať na základe nepriameho účinku na také ustanovenia úniijného práva, ktoré sú do príslušnej vnútroštátnej normy prevzaté. Výsledok sledovaný smernicou je povinný pri rozhodovaní zabezpečiť aj súd členského štátu. K neuvedeniu presného údajja o výške úveru žalobca pri svojich tvrdeniach úplne opomína skutočnosti, ktoré sú spojené s vyplatením "nižšej" sumy ako je suma uvedená v zmluve. Suma úveru vo výške 1500,- Eur bola v prospech žalobcu poskytnutá tak, že časť z tejto sumy bola súčasťou vzájomného vypořádania (kompenzácie) pohľadávok a časť vyplatená v prospech účtu žalobcu. Poskytnutie úveru predstavuje z právneho hľadiska splnenie záväzku veriteľa poskytnúť úver. Žiadna právna úprava neurčuje, že pojem "poskytnutie úveru" je rovnocenný či dokonca synonymom "vyplatenia úverových peňažných prostriedkov". Tak tomu bolo aj v tomto prípade. Žalobca vyššie uvedenou argumentáciou napáda závery, kedy sa berie výška úveru ako výsledná suma poskytnutých finančných prostriedkov. To, že žalovanému bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že by mu bol poskytnutý nižší úver, ako bol dohodnutý a ako vyplýva z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, ale skutočnosťou. že

zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za možnosť odkladu splátok - táto skutočnosť vyplýva zo samotného obsahu zmluvy. Samotná Dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ Dohodu o poskytnutí služby uzavriť nemusel a v podanej žalobe ani netvrdil a ani nepreukázal opak. Taktiež poprel tvrdenie žalobcu o tom, že výsledná RPMN nesmie byť nižšia ako úroková sadzba. Je toho názoru, že výška odplaty zohľadňuje priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu v zmysle § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu. V zákone bolo teda výslovne určené, že pri porovnávaní sa má zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Žalobca toto vôbec nerešpektuje, rovnako ako fakt, kedy aplikáciu ním označeného ustanovenia vylučuje práve hore citované ustanovenia podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Porovnávanie s údajmi bánk je samo o sebe nesprávne, banka si svoj "zisk" účtovala v danom období aj za vedenie úverového účtu, spracovanie platieb a pod, čiže úrok nebol pre ňu jediný výnos za požičanie peňazí, ale bol tam celý rad ďalších položiek, ktoré musel dlžník zo spotrebiteľského vzťahu platiť. Obvyklá výška odplaty bola 47,29 %, pričom táto nebola podstatne prevýšená Podstatné prevýšenie je podľa súdnej praxe o viac ako 25 - 27 %. Preto žiadal žalobu zamietnuť.

3. Žalobca na výzvu súdu v zmysle § 167 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) uviedol, že je nesúlad medzi RPMN uvedenom v Žiadosti o poskytnutie úveru (bod 5. formuláru), ktorú tam vpísal žalovaný a v Zmluve o revolvingovom úvere (bod 6. formulára), ktorú tam opätovne vpísal žalovaný a teda v tejto časti, výška RPMN, je Zmluva o revolvingovom úvere neplatná. Úverová zmluva je dvojstranný úkon, na základe ktorého dochádza k vzniku, zmene alebo zániku súkromno-právnych vzťahov. Zmluva vzniká na základe zhodného prejavu vôle zúčastnených osôb. Dvojstranná zmluva vzniká na základe návrhu na uzavretie zmluvy a prijatia návrhu na uzavretie zmluvy. Pokiaľ návrh na uzavretie zmluvy a jej prijatie zodpovedajú náležitostiam vyžadovaným zákonom a zodpovedajú skutočnej vôli konajúcich osôb, dochádza k platnému vzniku zmluvy. Zmluvný konsenzus účastníkov zmluvy má právotvorné účinky. Pokiaľ ide o návrh a jeho prijatie, musí ísť o vzájomné a obsahovo zhodné prejavy vôle dvoch zmluvných strán, inak platná zmluva nevznikne. V danom prípade ide o nepochybne spotrebiteľský úver, ktorého podstatnou náležitosťou je dohoda o výške RPMN (nie však v zmysle vyjednávania o výške RPMN, ako nesprávne tvrdí žalovaný, ale v zmysle akceptácie RPMN ako takej, ktorá bola určená v zmysle zákonných pravidiel jej určenia, ktoré vychádzajú z iných, konsenzuálne dohodnutých parametrov úveru). Zo zmluvy vyplýva, že výška RPMN je iná v návrhu (70,01 %) na uzavretie zmluvy, ako je v akceptácii (69,53 %). Z hľadiska zmluvného práva je irelevantné, či takáto zmena je pre spotrebiteľa výhodná alebo nevýhodná. Podstatná je skutočnosť, že návrh nebol prijatý bezvýhradne. V danom prípade teda platí ust. § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Rovnako má za to, že sa nejedná o prípad ustanovený v bode 2.1 zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere. Z tohto bodu vyplýva, že veriteľ je oprávnený po vyhodnotení údajov o dlžníkovi výšku úveru jednostranne znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru. V danom prípade bola dojednaná možnosť len zníženia výšky úveru, avšak k zníženiu úveru nedošlo, došlo len k zmene RPMN. Z uvedených dôvodov dojednanie o RPMN nemožno považovať za platné zmluvné dojednanie, keďže chýba bezvýhradná akceptácia návrhu, a k zmluvnému konsenzu medzi zmluvnými stranami nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN spôsobuje absenciu povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a spotrebiteľský úver treba považovať za úver poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov. Žalovaný minimálne od januára 2016 predkladá spotrebiteľom na podpis formulárové zmluvy, kde RPMN je uvedená presne, nie ako predpokladaná, z toho teda vyplýva, že ak v súčasnosti žalovaný nemá problém presne určiť RPMN úveru na základe jemu dostupných údajov o úvere a jeho čerpaní, tak ani v minulosti nemohol mať tento problém a jeho tvrdenia nedostatočnosti údajov v čase podpisu zmluvy pre určenie RPMN sú len účelové. Ďalej zotrval na tom, že žalovaný neuviedol v úverovej zmluve termín konečnej splatnosti. Žalovaný nemôže tvrdiť, že uviedol termín konečnej splatnosti úveru, keď ani len nepoužil tento termín v zmluve. Tvrdenie žalovaného, že uviedol konečnú splatnosť úveru v oznámení o schválení úveru, čo považuje za dostatočné, nakoľko zmluva nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, je účelovým a nesprávnym tvrdením. Pokiaľ! podstatné náležitosti zmluvy obsahovalo až neskôr doručené oznámenie veriteľa o schválení úveru a toto nebolo podpísané aj dlžníkom, má za to, že sa nejednalo sa o dvojstranný právny úkon a nie je možné toto oznámenie považovať za súčasť uzavretej zmluvy. Ak žalovaný tvrdí, že toto oznámenie je súčasťou zmluvy o úvere, nemožno sa s tým stotožniť, nakoľko vzniku zmluvy predchádza ponuka a až následná akceptácia znamená uzavretie zmluvy. Ak však táto akceptácia obsahuje nové podmienky, treba ju považovať za nový návrh na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka), pretože

predstavuje nový jednostranný prejav vôle účastníka zmluvy. Oznámenie veriteľa zaslané dlžníkovi až následne po uzavretí zmluvy, treba považovať len za jednostranný prejav vôle, ktorý sa mohol stať súčasťou zmluvy až jeho akceptovaním zo strany žalobcu, nakoľko oznámenie obsahovalo v porovnaní so samotnou zmluvou odlišné údaje týkajúce sa RPMN úveru (70,01 % v zmluve, 69,53 % v oznámení), výšky revolvingu (v zmluve sa uvádzala suma 790,84 EUR, v oznámení to bolo 902,92 EUR) a aj RPMN úveru po revolvingu (63,32 % v zmluve, 70,01 % v oznámení). Nakoľko nedošlo k obsahovo zhodnému prejavu vôle v otázke výšky revolvingu a RPMN úveru po revolvingu a nový návrh nebol žalobcom prijatý v písomnej forme vyžadovanej § 9 ods. 1 ZoSÚ, potom obligatórne náležitosti zmluvy o úvere, ktoré mali byť uvedené v oznámení o schválení úveru neboli v zmluve uvedené a to ani predmetným oznámením. Vyššie uvedená situácia vyvoláva na strane spotrebiteľa neistotu vyvolanú dodávateľom, keď si tento musí vypočítať termín konečnej splatnosti, čo prehľbuje jeho nerovné postavenie. Stanovenie obligatórnej náležitosti zmluvy znamená presné a jasné vymedzenie obsahovej informácie, nie nutnosť spotrebiteľa vyvodzovať takýto údaj (informáciu) pred podpisom zmluvy. Žalovaný (ktorý je autorom formulárovej zmluvy) v čase uzatvárania zmluvy nepochybne pozná každú jednotlivú jej obsahovú náležitosť a teda aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je preto v súlade s potrebou zachovania elementárnej zmluvnej rovnováhy účastníkov zmluvy, aby spotrebiteľ v tomto rozhodujúcom časovom momente nemusel odvodzovať obligatórne náležitosti zmluvy, ale ich v tom čase tiež poznal (aj s prihliadnutím na značný rozsah údajov obsiahnutých v zmluve, ich formuláciu, zrozumiteľnosť a to obsahovú aj formálnu). K absencii náležitosti § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch uviedol, že právo žalobcu vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky je bez právneho významu vo vzťahu k požiadavke zákonodarcu uviesť v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalovaný tiež zavádzajúco tvrdí, že podpísanie Dohody o poskytnutí služby nebola podmienka pre uzatvorenie úveru, lebo bola podpísaná osobitne s poučením dlžníka. Táto Dohoda však v tomto prípade nebola podpísaná osobitne, bola súčasťou hlavnej formulárovej zmluvy o úver a žalobca ju nemal možnosť odmietnuť, nepodpísať, nakoľko zmluva možnosť takejto voľby ani neposkytovala. Žalovaný ako dodávateľ, nie žalobca ako spotrebiteľ, má v zmysle § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Povinnosť preukázať individuálnosť dojednaní zmluvných podmienok, čo doteraz nepreukázal a z tohto pohľadu, teda možnosti voľby žalobcu odmietnuť dohodu o poskytnutí služby, ide iba o účelové tvrdenia žalovaného. Súdny vo svojich rozhodnutiach právoplatne vyslovili, že Dohoda o poskytnutí služby podsúvaná žalovaným spotrebiteľom je neprijateľné zmluvná podmienka. Tvrdenie žalovaného, že výška úroku úveru (70,01 %) môže byť vyššia ako je výška RPMN (69,53 %) je logický nezmysel, nakoľko ak množina RPMN je tvorená aj podmnožinou úroku, tak je logické, že táto podmnožina nemôže byť nikdy vyššia, ako je množina, maximálne tak rovná, ak sú ostatné podmnožiny množiny rovné nule. Ak sa žalovaný odvoláva na matematický vzorec, neznamená, že dosadenie veličín a výpočet z jeho strany je správny. Žalovaný vo svojom vyjadrení ďalej vytýka, že sa nesprávne porovnáva výška dojednanej úrokovej sadzby a RPMN s údajmi z bánk, ktoré nie sú údajom preukazujúcim obvyklú výšku odplaty na finančnom trhu, navyše údaj o RPMN nie je osobitne dojednávany, ale vyplýva z výpočtu podľa prílohy č. 2 k zák. Č. 129/2010 Z. z. S týmito tvrdeniami nie je možné súhlasiť, lebo osobitne pri spotrebiteľských zmluvách je potrebné prihliadať na kategóriu dobrých mravov. § 53 ods. 6 O. z. nevyklučuje aplikáciu § 3 Občianskeho zákonníka. z. Pokiaľ ide o výšku odplaty spotrebiteľského úveru. Uvedené ustanovenie nemožno vykladať tak, aby sa do odplaty obvykle požadovanej na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch zahrňovali aj údaje od tých subjektov finančného trhu, ktoré poskytujú neprimerané až úžernícke úroky. Pripustenie takejto možnosti nebolo zámerom zákonodarcu a preto na účely zistenia výšky obvyklej odplaty sa musí vychádzať z údajov finančných inštitúcií poskytujúcich spotrebiteľské úvery za primerané odplaty, riadiac sa zásadou dobrých mravov. Pri spotrebiteľských úveroch v apríli 2013 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov bola priemerná úroková sadzba 10,68 % p. a., teda viac ako šesťnásobne nižšia ako v uvedenej zmluve o úvere. Nepochybne teda ide o úžernický úrok, ktorý je potrebné považovať za neplatný. Tvrdenie žalovaného, že za podstatné prevýšenie odplaty sa považuje odklon od priemernej sadzby o 25-27% je účelové tvrdenie, pričom percentuálnu výšku tohto odklonu si žalovaný prispôbil svojej situácii, nakoľko je známe, že všeobecne súdmi ustálený a akceptovaný odklon od priemernej sadzby odplaty na finančnom trhu je maximálne 20 %. Tiež je potrebné uviesť, že prevýšenie sa nepočíta spôsobom - priemerná hodnota RPMN + 20 percentuálnych bodov (ako to má na mysli žalovaný), ale ako súčet priemernej hodnoty RPMN a 20 % z priemernej hodnoty. Ak žalovaný tvrdí, že priemerná odplata (RPMN) na finančnom trhu bola 47,29 %, tak v úvere uvedená hodnota RPMN 69,53 % prevyšuje priemernú 047,03 % (!), resp. tiež inak možno povedať, že 20 % z priemernej hodnoty RPMN 47,29 % (maximálny odklon) je 9,46 %, teda maximálna výška RPMN úveru mohla byť maximálne 56,75 %.

4. Žalovaný sa dňa 16.07.2018 v súlade s § 167 ods. 4 C.s.p. písomne vyjadril, a mal za to, že nedošlo k žiadnej zmene v údají RPMN, zo samotného označenia je zrejmé, že údaje „predpokladá RPMN“ a „RPMN za úveru“ nie sú synonymá. K rozčleneniu splátky úveru poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018, poprel tvrdenie žalobcu o absencii osobitnej podpisovej doložky Dohody o poskytnutí služby, k výpočtu RPMN má za to, že žalobca nedoložil žiaden dôkaz, ktorý by jeho hypotézy podporil. K odplate uviedol, že ak žalobca operuje s tým, že výška odplát v sebe zahŕňala aj neprímerané až úžernícke úroky, bolo vecou zákonodarcu - nie veriteľa - sa s touto situáciou vysporiadať.

5. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie, na ktorom v ospravedlnenej neprítomnosti žalovaného po prednese žaloby právny zástupcom oboznámený so žalobou, Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 17.04.2013, Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníka - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, Kartou klienta, ako aj ďalším listinnými dôkazmi na vec sa vzťahujúcimi v súdnom spise zistil nasledovný skutkový a právny stav.

6. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX vyplýva, že článok 2 „Osobné údaje dlžníka“, a článok 5 „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere“ sú vyplnené tlačným písmom, sú vytlačené počítačom. Článok 6 „Údaje o schválenom revolvingovom úvere“ sú vpísané rukou. V článku 5 úveru je uvedené: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500,-Eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, mesačná splátka vrátane úrokov 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 Eur, predpokladaná RPMN za úver 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver 47,29 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 Eur. V článku 6 je uvedené: poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500,-Eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, mesačná splátka vrátane úrokov 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 Eur, RPMN za úver 69,53 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01 %, priemerná RPMN za úver vo výške 47,29 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 Eur, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,75 %. V článku 8 Dohoda o poskytnutí služby je uvedené, že Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 € a za b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 €.

7. Z článku 8.4 Zmluvy vyplýva, že odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby a odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi, pričom zmluvné strany sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie úveru a revolvingu a pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty za poskytnutú službu v zmysle článku 8.1 Zmluvy, pričom k započítaniu došlo ku dňu poskytnutia úveru a ku dňu uskutočnenia revolvingu.

8. Z článku 8.2 Zmluvy vyplýva, že dlžník je oprávnený, nie však povinný, požiadať o odklad splátok úveru/revolvingu a túto žiadosť môže podať po splatení prvých troch splátok úveru/revolvingu za podmienok následne špecifikovaných v článku 8.2 zmluvy.

9. Z Karty klienta vyplývajú jednotlivé úhrady žalobcom v období od 19.05.2013 do 09.01.2018 resp. 19.05.2016, v celkovej výške 2.921,99 Eur.

10. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka,

aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

13. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

14. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 352/2012 Z. z., účinného v čase poskytnutia úveru (ďalej len „o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

15. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa

vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

17. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r), a y).

18. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bol uzavretou úverovou zmluvou založený spotrebiteľský vzťah, v ktorom žalobca vystupuje ako spotrebiteľ a žalovaný ako dodávateľ, žalobca spĺňa podmienky na priznanie zvýšenej hmotnoprávnej a procesnoprávnej ochrany podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a osobitných ustanovení Občianskeho zákonníka a Civilného sporového poriadku. Žalovaný ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určuje obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - žalobca nemá možnosť obsah zmluvy ovplyvniť. Na spotrebiteľskú zmluvu sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v § 52-54 Občianskeho zákonníka. Taktiež vzhľadom k tomu, že žalobcovi bol poskytnutý spotrebiteľský úver, vzťahuje sa naň osobitná právna úprava, a to zákon č 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Pri posúdení žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia musel súd ako predbežnú otázku vyriešiť, či zmluva má všetky náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a či sa z tohto dôvodu poskytnutý úver považujú za bezúročný a bez poplatkov ako to tvrdil žalobca. Po preskúmaní spotrebiteľskej zmluvy súd poukazuje na nedostatky zmluvy a to najmä, že v zmluve absentuje uvedenie údajov vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch, konkr. § 9 ods. 2 písm. f) termín konečnej splatnosti úveru, § 9 ods. 2 písm. j) ročná percentuálna miera nákladov, § 9 ods. 2 písm. k) rozpis splátky v členení zákonom vyžadovaným. Dôsledkom neuvedenia podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je to, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež dojednané započítanie vzájomnej pohľadávky veriteľa, ktorá vznikla už z len dojednanej možnosti odkladu splátok úveru a revolvingu, bez ohľadu na to, či dlžník neskôr požiada o odklad splatnosti splátok alebo nie, a ktorú si žalovaný veriteľ započítal ku dňu poskytnutia úveru a schválenia revolvingu, teda požadovanie úhrady plnenia, za ktoré spotrebiteľ ešte nedostal dohodnuté protiplnenie (§ 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka), považuje súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, spôsobujúcou značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach žalobcu ako spotrebiteľa ktorá je preto absolútne neplatnou.

19. K absencii termínu konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch) bol súd toho názoru, že tento jednoznačne absentoval v zmluve, keď zo zmluvy nebolo zrejmé, ako dlho bude spotrebiteľ poskytnutý úver splácať. K namietanej absencii obligatórnej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom, s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splácania (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch) súd bol toho názoru, že túto vedomosť žalovaný z uzavretej spotrebiteľskej zmluvy nemal. Zmluva totiž neobsahuje rozčlenenie splátky úveru tak, aby bolo zrejmé, aká čiastka z celkovej výšky splátky 80,37 Eur poistenia predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. Zákonom stanovené členenie a označenie jednotlivých zložiek úveru nie je svojvoľné. Predstavuje prehľadné vymedzenie, aby sa dlžník ako spotrebiteľ dokázal zorientovať v ponuke a zároveň aby nebolo možné, že si veriteľ bude voči nemu uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo. Z ustálenej rozhodovacej činnosti súdnych autorít vyplýva, že účelom zákonodarcu bolo dosiahnuť, aby dodávateľ bol povinný oboznámiť spotrebiteľa so všetkými relevantnými údajmi potrebnými pre zváženie úveru. Spotrebiteľ musí byť pred uzavretím zmluvy o úvere dôkladne informovaný. Na to, aby sa spotrebiteľ mohol rozhodnúť na základe úplnej znalosti veci, musia sa mu pred uzavretím zmluvy o úvere poskytnúť primerané informácie o podmienkach a nákladoch spojených s úverom a o jeho povinnostiach, ktoré spotrebiteľ môže zvážiť. Nepostačuje a nie je v súlade s citovaným ustanovením zákona, ak hoci jednoduchou logickou úvahou, či jednoduchým aritmetickým výpočtom, je možné zistiť, že v zmluve stanovená mesačná splátka zahŕňa okrem istiny úverovej splátky aj splátku úrokov a poplatkov v neznámej výške. Jeho účelom je zabezpečiť pre spotrebiteľa možnosť vykonať si kontrolu splácania úveru z jeho strany v rámci plnenia svojich zmluvných povinností tak, aby spotrebiteľ mal možnosť kontrolovať stav svojho nesplateného úveru podľa týchto položiek. Primárnemu účelu právnej úpravy spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa, jeho ochrana) potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone, v čase vzniku zmluvného vzťahu, slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúce sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine tak i k úrokom a tiež prípadne k iným poplatkom. Je nepostačujúce uvedenie „len celkovej výšky splátky“, v splátke by mala byť oddelene uvedená výška splátky istiny, výška splátky úroku a výška splátky poplatkov a iných prípadných nárokov (teda aká časť takto určenej splátky bude pripadať na splácanie istiny, aká časť na splácanie úrokov a aká časť na splácanie prípadných poplatkov a ďalších nákladov).

20. Ako uviedol aj Krajský súd v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 23Co/294/2017 zo dňa 23.04.2018, je pravdou, že v rozhodnutí Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 o návrhu na začatie prejudiciálne v konania podľa článku 267 ZFEÚ, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda rozhodnutím z 19.12.2014 a ktorý súvisí s konaním žalobcu proti Kláre Bíróovej súdny dvor uviedol, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú ustanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení z článku 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Otázka priameho účinku právnych noriem EÚ sa vo všeobecnosti týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú právnu normu práva Únie aplikovať priamo, bezprostredne na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku Smerníc v spore medzi jednotlivcami (v tomto prípade veriteľ proti spotrebiteľovi) v zásade platí zákaz priameho (horizontálneho) účinku spočívajúceho v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe jednotlivci. Uzané vnútroštátne výkladové metódy vytvárajú právny rámec pre realizáciu povinností súladného výkladu vnútroštátnych noriem s právom EÚ. To ale neznamená, že tieto metódy môžu viesť k akémukoľvek výsledku, len aby bol dosiahnutý cieľ smernice. Súdny dvor už sám stanovil medze, ktoré súladný výklad má, hoci by sa opieral o uznanú vnútroštátnu metódu. Súdny dvor tieto medze prehľadne zhrnul vo veci C-212/04 rozsudok Súdneho dvora z 4.7.2006 keď uviedol, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem (proti zákonu) vnútroštátneho práva (aj rozsudok C-105/03 zo 16.6.2005, C-268/06 z 15.4.2008). Vzhľadom na explicitné znenie zákona v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov by súdy, ak by vyložili toto ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať

členenie splátok na splátky istiny a úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná bez poplatkov doslova „zlomili“ vnútroštátne právo a toto vnútroštátne právo by nahradili Smernicou (čo je postup typický pre priamy účinok). Nakoľko ale nejde o priamy účinok Smernice, ale účinok nepriamy, takýto postup nie je možný preto, lebo by išlo o výklad práva contra legem. Na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so Smernicou je potrebné ZoSÚ novelizovať zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (výkladom contra legem). Následkom citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ je nová legislatívna zmena od 1.5.2018 (vykonaná novelou zák. č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení zákon o bankách), kde sa uvádza, že vzhľadom na toto rozhodnutie sa upravuje náležitosť zmluvy tak, že sa nahrádza rozčlenením pojmom frekvencia. Je teda evidentné, že zákonodarca pristúpil k legislatívnej zmene a súd nemôže vykladať sporné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch rovnako v prípade dvoch rôznych znení zákona len z dôvodu, aby vyhovel požiadavke žalobcu. Požadovaný výklad sporného ustanovenia bude možný pri posudzovaní zmlúv uzavretých po účinnosti spomenutej novely (aby neodporoval princípu zákazu retroaktivity). Podstatným je, že znenie zákona č. 129/2010 Z.z. v dotknutom ustanovení sa dostalo do konfliktu so smernicou (na čo poukazuje aj žalobca a s čím sa odvolací súd stotožňuje), čo sa zistilo až po rozsudku Súdneho dvora EÚ. Eurokomfortný výklad nemôže nahradiť znenie zákona a správne na takúto situáciu zareagoval zákonodarca a prijal novelu sporného ustanovenia.

21. K RPMN súd uvádza, že obdobne ako uviedol Krajský súd v Žiline sp. zn. 8Co/125/2018 zo dňa 29.06.2018, RPMN predstavuje porovnateľné číslo slúžiace spotrebiteľovi na orientáciu v ponukách rôznych finančných inštitúcií poskytujúcich úvery a posúdenia výhodnosti poskytnutého úveru. Z obsahu úverovej zmluvy je nepochybné štruktúrovanie na článok 5 - Údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere, ktoré vyplnil a článok 6 - Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere, ktoré vyplnil žalovaný. Označenie týchto častí pri ich gramatickom výklade potvrdzuje záver, že výsledok kontraktácie sporových strán je vyjadrený v článku 6, ktorý definuje jednotlivé parametre úveru - jeho výšku, splatnosť (počet splátok), výšku mesačnej splátky (vrátane úrokov), celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť, RPMN, ročnú úrokovú sadzbu, priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov. V spojitosti s uzavretou spotrebiteľskou zmluvou predložil žalovaný dlžníkovi následne Oznámenie o schválení úveru z 17.04.2013, ktoré obsahuje jednotlivé náležitosti úveru. Uvedené oznámenie bolo formulované jednostranne žalovaným ako veriteľom, nie je podpísané druhou zmluvnou stranou, a preto jeho použitie na účely skúmania náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebolo prípustné (obdobne rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/107/2016). Zjavne ide o dokument jednostranne informujúci dlžníka/žalobcu o schválení úveru. Navyše žalovaný nepreukázal, že takýto jeho návrh stelesnený práve v citovanom „Oznámení“ vôbec žalobcovi doručil. Aj vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že keďže žiadosť/zmluva obsahuje rozdielne údaje o revolvingovom úvere, v konečnom dôsledku to znamená, že zmluva neobsahuje údaj o revolvingovom úvere. Sú teda splnené podmienky pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Uzavretá zmluva neobsahuje údaj o RPMN a to práve z dôvodu, že v žiadosti/zmluve sú uvedené dva údaje o RPMN. Za takejto situácie nemožno mať za to, že by zmluva takýto údaj obsahovala, pričom zároveň je nespochybniteľné, že údaj o RPMN má byť v zmluve uvedený spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti v čase uzatvárania zmluvy zmluvnými stranami, a to z dôvodu predovšetkým právnej istoty spotrebiteľa, ktorý s prihliadnutím aj na tento údaj má možnosť rozhodnúť sa, či zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavrie, alebo takúto zmluvu neuzavrie.

22. Absenciu niektorej z náležitostí uvedenej v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zákonodarca nesankcionuje neplatnosťou, ale poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu v tom, že ak nie je niektorý z týchto údajov v písmene a) až k) a v písmene r) až y) uvedený v zmluve, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd tak prijal právny záver, že zmluva je bezúročná a bezpoplatková. Z uvedeného dôvodu mal súd za to, že žalobca zaplatil žalovanému z vyplateného úveru vo výške 1.284,25 Eur sumu 2.921,99 Eur bez právneho dôvodu, čím sa žalovaný na úkor žalobcu obohatil a preto je jeho povinnosťou rozdiel vo výške 1.637,74 Eur vrátiť žalobcovi.

23. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Keďže v Občianskom zákonníku pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je ustanovený čas splnenia, je treba podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že dlžník je povinný vydať bezdôvodné obohatenie prvý deň po tom, čo ho veriteľ požiadal o splnenie. Ak nedošlo požiadanie dlžníkovi už skôr, treba za kvalifikované požiadanie považovať žalobu. Dňom zročnosti pohľadávky uplatnenej v žalobe však nebude deň nasledujúci po podaní žaloby na súde, ale deň po doručení tejto žaloby žalovanému. Žalobca si úrok z omeškania z vydania bezdôvodného obohatenia uplatnil odo dňa nasledujúceho po poslednej platbe. Súd žalobcovi priznal nárok na úrok z omeškania zo žalovanej istiny odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby, t. j. odo dňa 10.04.2018. V prevyšujúcej časti uplatneného úroku z omeškania súd žalobu zamietol.

25. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p., keď úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník včítane uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť súdny poplatok v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však žalovaný alebo odporca nemá v konaní o rozvod manželstva, o určenie neplatnosti alebo o určenie neexistencie manželstva, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi, a v konaní pred správnym súdom), keďže žalobca ako spotrebiteľ domáhajúci sa ochrany svojho práva je ex lege oslobodený od platenia súdneho poplatku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie na Okresný súd Trnava do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.